

การบริหารจัดการความปลอดภัยในมหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี* SAFETY MANAGEMENT IN SURATTHANI RAJABHAT UNIVERSITY

อนันตชัย วงสะอาด

Anuntachai Vongsaard

บุญนิสา ส่งแสง

Boonnisa Songsang

โรงเรียนนายร้อยตำรวจ

Royal Police Cadet Academy, Thailand

E-mail: Thesunpalace@hotmail.com

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาระดับความคิดเห็นการบริหารจัดการความปลอดภัยในมหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี 2) ศึกษาข้อมูลส่วนบุคคลของนักศึกษาที่มีผลต่อการบริหารจัดการความปลอดภัยในมหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี และ 3) ศึกษาเปรียบเทียบการบริหารจัดการความปลอดภัยจำแนกตามข้อมูลส่วนบุคคลของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถามจากนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี จำนวน 390 คน ใช้วิธีการสุ่มแบบง่าย จากนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี ประจำปีการศึกษา 2561 วิเคราะห์ข้อมูลโดยการคำนวณหาค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) วิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบง่าย การทดสอบค่าที (t-test) และความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) ผลการวิจัยพบว่า 1) ระดับความคิดเห็นการบริหารจัดการความปลอดภัยในมหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง 2) ข้อมูลส่วนบุคคลของนักศึกษา ได้แก่ เพศ ระดับการศึกษา และการพักอาศัยระหว่างศึกษา มีผลต่อการบริหารจัดการความปลอดภัยในมหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 3) ผลการเปรียบเทียบการบริหารจัดการความปลอดภัยจำแนกตามข้อมูลส่วนบุคคล พบว่า นักศึกษาที่มีเพศต่างกันมีผลต่อการบริหารจัดการความปลอดภัยโดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และนักศึกษาที่มีการพักอาศัยระหว่างการศึกษากันมีผลต่อการบริหารจัดการความปลอดภัยโดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่

* Received January 20, 2022; Revised May 13, 2022; Accepted June 1, 2022

ระดับ 0.01 นักศึกษาที่มีอายุ ระดับการศึกษา และภาคการศึกษาต่างกัันมีผลต่อการบริหารจัดการความปลอดภัยโดยรวมไม่แตกต่างกัน

คำสำคัญ: การบริหารจัดการ, ความปลอดภัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

Abstract

The objectives of this research article were to: 1) study the opinion level of safety management in Suratthani Rajabhat University, 2) to study the personal information of students affecting safety management in Suratthani Rajabhat University, and 3) to compare safety management classified personal information of Suratthani Rajabhat University students. Is a qualitative research, Data collected by questionnaires from 390 Suratthani Rajabhat University students, then using simple random sampling from students studying at Suratthani Rajabhat University, academic year 2018. The research results were as follows: 1) Safety Management in Suratthani Rajabhat University is moderate, 2) Personal information of students including gender, education level and residences Affects the safety management in Surathanit Rajabhat University statistically significant at 0.01 level, 3) The results of the comparison of safety management classified personal information revealed that students of different gender It affects the safety management differently. With statistical significance at the 0.05 level and students of different residences It affects the safety management differently. With statistical significance at 0.01 levels. The students of different ages, education levels, and semesters Affects the safety management Overall, no difference.

Keyword: Management, Safety, Suratthani Rajabhat University

บทนำ

การณรงค์เรื่องความปลอดภัยในสถานศึกษาแม้ว่าในปัจจุบันจะได้ดำเนินการมาอย่างต่อเนื่อง แต่ยังพบว่ามือุบัติเหตุเกิดขึ้นอยู่เสมอ มีความรุนแรงในรูปแบบที่แตกต่างกัน ข่าวสารที่ปรากฏในสื่อต่าง ๆ ล้วนเป็นเหตุการณ์ที่ก่อให้เกิดความทุกข์ ความวิตกกังวล ความเครียด การปรับตัวไม่เหมาะสม ทำให้เกิดผลเสียต่อสุขภาพจิตและสุขภาพกายของนักเรียน สร้างความเศร้าสลดใจแก่พ่อแม่ ครู บุคคลใกล้ชิด และสังคมเป็นอย่างมาก พระราชบัญญัติความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. 2554 ได้ประกาศใช้โดยมีเหตุผลในการประกาศใช้คือจากการศึกษาข้อมูลที่เกิดขึ้นกับเด็กที่เกี่ยวข้องกับสถานศึกษาตลอดระยะเวลาที่

ผ่านมาจนถึงปัจจุบัน มีอุบัติเหตุ อุบัติเหตุ และความรุนแรงเกิดขึ้นเป็นจำนวนมาก การสร้างความปลอดภัยให้แก่เด็กนักเรียนเป็นสิ่งสำคัญ เพราะความปลอดภัยเป็นปัจจัยที่ส่งผลกระทบโดยตรงต่อคุณภาพการเรียนรู้ของผู้เรียน การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจะประสบผลสำเร็จหรือไม่เพียงใดขึ้นอยู่กับความสุขและการมีชีวิตที่ปลอดภัยทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา สามารถปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมและสภาพแวดล้อม รู้จักหลีกเลี่ยงพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ที่ส่งผลกระทบต่อตนเองและผู้อื่น รู้จักป้องกันตนเองในสภาวะคับขัน และจัดการกับชีวิตได้อย่างมีประสิทธิภาพ จึงเป็นภารกิจสำคัญของสถานศึกษาที่จะต้องมีความนโยบายการรักษาความปลอดภัยของสถานศึกษา (สุชีรา ใจหวัง และจันทร์คม ภูติ อริยวัฒน์, 2561)

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี เป็นสถาบันอุดมศึกษาแห่งหนึ่งมีเป้าหมายหลักในการขับเคลื่อนมหาวิทยาลัยเพื่อการรับใช้ชุมชนท้องถิ่นอย่างยั่งยืนสู่สากล ผลิตภัณฑ์มีคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์สามารถเรียนรู้คิดเป็นทำเป็นมีศักยภาพการแข่งขันด้านการวิจัยได้รับการยอมรับในด้านการส่งเสริมความรู้สร้างความเข้มแข็งแก่ชุมชนท้องถิ่นเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ด้านศิลปวัฒนธรรมและเป็นมหาวิทยาลัยแห่งการเรียนรู้ยึดหลักธรรมาภิบาลและการมีส่วนร่วมและต่อยอดซึ่งการดำเนินการที่ผ่านมาของมหาวิทยาลัยมีการดำเนินการเพื่อขับเคลื่อนสู่เป้าหมาย ควบคู่กับการกำกับดูแลความปลอดภัยตามมาตรฐานที่กำหนดโดยกองพัฒนานักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี ภายใต้การนำของรองอธิการบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา มีการดำเนินการด้านความปลอดภัยในด้านต่าง ๆ ส่งเสริม สร้างเสริมให้บริเวณรอบพื้นที่มหาวิทยาลัยเป็นบรรยากาศแห่งการเรียนรู้ อีกทั้งต้องการให้ผู้ปกครองและนักศึกษาเกิดความไว้วางใจระหว่างการศึกษา รวมถึงการได้รับสวัสดิภาพ และความปลอดภัยแก่ชีวิตอย่างแท้จริง ประสานความร่วมมือกับหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องดำเนินงานจัดระเบียบสังคมรอบสถานศึกษา มีการจัดระเบียบหอพักนักศึกษาที่มีอยู่จำนวนมากด้วยการขอความร่วมมือจากผู้ประกอบการกิจการหอพักนักศึกษาให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติหอพัก เพราะเมื่อเป็นไปตามกฎหมายก็จะนำมาซึ่งความถูกต้องไม่เป็นแหล่งอบายมุข (มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี, 2561 (ก))

จากการดำเนินการบริหารจัดการความปลอดภัยในมหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี ดังกล่าวยังมีอุปสรรคและปัญหาหลายประการ เช่น ด้านอาคารสถานที่ พบว่า สภาพของอาคารโดยรวมถือว่าอยู่ในสภาพที่ดี หากแต่เครื่องมืออุปกรณ์บางอย่าง ได้แก่ อุปกรณ์ป้องกันอัคคีภัย มีสภาพเก่าและทรุดโทรม ทั้งนี้มหาวิทยาลัยควรตรวจสอบสภาพเครื่องมือและอุปกรณ์ป้องกันภัยต่าง ๆ อย่างสม่ำเสมอเพื่อให้เครื่องมือและอุปกรณ์ทุกอย่างพร้อมใช้งานเมื่อเกิดเหตุฉุกเฉินและควรทำการฝึกซ้อมหนีไฟอย่างน้อยภาคเรียนละ 2 ครั้ง ด้านการจราจร ถึงแม้มหาวิทยาลัยจะมีการควบคุมการขับขี่ยานพาหนะภายในมหาวิทยาลัยแต่บ่อยครั้งที่มีการขับขี

ด้วยความเร็วจนอาจทำให้เกิดอันตรายแก่ผู้ใช้รถใช้ถนนได้ และบางครั้งผู้ขับขี่บางคนใช้เส้นทาง การเดินทางเข้า - ออกผิด จึงทำให้เกิดอุบัติเหตุขึ้น ดังนั้นมหาวิทยาลัยจึงควรมีการตรวจสอบ สภาพผู้ขับขี่เพื่อป้องกันการเกิดอุบัติเหตุ และด้านการบริการความปลอดภัย พบว่า นักศึกษา ส่วนใหญ่ยังขาดความรู้ความเข้าใจในเรื่องสิทธิประโยชน์ของตนเองในการเข้ารับบริการทาง การแพทย์จากทางมหาวิทยาลัยและสิทธิประโยชน์อื่น ๆ ที่ควรได้รับการทำประกัน อุบัติเหตุ-อุบัติเหตุ ดังนั้นหน่วยงานผู้รับผิดชอบด้านการประกันสุขภาพควรจัดประชาสัมพันธ์ แจ้งข้อมูลที่เป็นปัจจุบันให้แก่นักศึกษาได้รับทราบข้อมูลอย่างแพร่หลาย ซึ่งอุบัติเหตุที่เกิดขึ้น ภายในสถานศึกษาโดยทั่วไปไม่รุนแรงถึงขั้นเสียชีวิต แต่ก็นับว่าเป็นสิ่งสำคัญที่สถานศึกษา จะต้องให้ความสนใจและหาทางปลูกฝังให้นักศึกษารู้จักป้องกันอุบัติเหตุไม่ให้เกิดขึ้น เพื่อให้ นักศึกษาได้รับความปลอดภัย และเป็นการสร้างเสริมทักษะนิสัยรักความปลอดภัยให้แก่ตนเอง และสังคม (มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี, 2561 (ข))

ผู้วิจัยเป็นอาจารย์พิเศษที่ได้เข้าไปทำกิจกรรม และมีความใกล้ชิดกับบุคลากรใน มหาวิทยาลัยราชภัฏ สุราษฎร์ธานี ได้รับทราบข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ เกี่ยวกับการบริหารจัดการ ความปลอดภัยภายในมหาวิทยาลัยว่ามีความสำคัญต่อบุคลากรและนักศึกษา ซึ่งผู้วิจัยเล็งเห็น ว่าองค์ความรู้จากการศึกษาวิจัยนี้จะสามารถบริหารจัดการความปลอดภัยได้อย่างมี ประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น จากเหตุผลที่กล่าวมาข้างต้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาเรื่อง การจัดการความปลอดภัยในมหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี เพื่อนำเสนอต่อผู้บริหารและ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องนำไปใช้เป็นแนวทางในการจัดการกับแผนมาตรการส่งเสริมและพัฒนา ระบบความปลอดภัยในมหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานีให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นการบริหารจัดการความปลอดภัยในมหาวิทยาลัยราช ภัฏสุราษฎร์ธานี
2. เพื่อศึกษาข้อมูลส่วนบุคคลของนักศึกษาที่มีผลต่อการบริหารจัดการความปลอดภัย ในมหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี
3. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบการบริหารจัดการความปลอดภัยจำแนกตามข้อมูลส่วน บุคคลของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “การบริหารจัดการความปลอดภัยในมหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี” ครั้งนี้ มีขั้นตอนวิธีดำเนินการวิจัยดังนี้

รูปแบบของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research Approach) โดยการทบทวนแนวคิด ทฤษฎี การศึกษาค้นคว้าจากหนังสือวารสารเอกสารตำรา และงานวิจัยต่างๆ ของไทยและต่างประเทศ เพื่อให้ทราบถึงแนวคิดความหมายนิยามคำจำกัดความเกี่ยวกับการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษา เพื่อกำหนดกรอบแนวคิดและตัวแปรที่จะศึกษา โดยใช้เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นการศึกษาเชิงปริมาณ (Quantitative) โดยการแจกแบบสอบถาม เพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงปริมาณจากนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี หลังจากนั้นนำมาวิเคราะห์ สรุปและอภิปรายผลเพื่อนำเสนอต่อไป

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี ทั้งในระดับปริญญาตรีและปริญญาโทจำนวน 16,214 คน ทั้งภาคปกติ และภาคพิเศษ ปีการศึกษา 2561 (มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี, 2562)

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้สูตรคำนวณในการหาจำนวนกลุ่มตัวอย่างของทาโร ยามาเน่ (Yamane, T., 1973) ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างจำนวน 390 คน จากนั้นใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple random sampling) จากนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี เพื่อให้ได้ข้อมูลครบตามจำนวนตัวอย่างที่ต้องการ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ได้นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนอผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 ท่าน ได้แก่ ดร.ปณยวีร์ หนูประกอบ อาจารย์ประจำสาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี ดร.วิวัฒน์ ขุนหนู อาจารย์ประจำสาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี และ ดร.พลกฤต แสงอาวุธ อาจารย์ประจำสาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี พิจารณาตรวจสอบความครอบคลุมของเนื้อหา ความเหมาะสมของข้อความถาม และการใช้ภาษา ความสอดคล้องระหว่างข้อความถามกับนิยามปฏิบัติของตัวแปร ข้อคำถามที่ไม่สอดคล้องกับนิยามปฏิบัติการของตัวแปร ผู้วิจัยนำมาพิจารณาและปรับปรุงแก้ไข และให้อาจารย์ที่ปรึกษาพิจารณา เพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจำนวน 1 ฉบับ แบ่งเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบสำรวจรายการ (Check List) ประกอบด้วย คำถามเกี่ยวกับ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ภาคการศึกษา และการพักอาศัยระหว่างศึกษา

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับการบริหารจัดการความปลอดภัยในมหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้นจากการทบทวนวรรณกรรม เพื่อให้เหมาะสมกับบริบทของพื้นที่การวิจัยโดยลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ได้แก่ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด

แบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาจากผู้ทรงคุณวุฒิและได้ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ได้ทำการทดสอบแบบสอบถาม (Try out pre - test) กับประชากรที่มีคุณสมบัติเดียวกับประชากรเป้าหมาย จำนวน 30 ตัวอย่าง ทำการวิเคราะห์หาคุณภาพรายข้อ (Item analysis) คำนวณหาค่าความสัมพันธ์รายข้อกับคะแนนรวมแต่ละด้าน คัดเลือกข้อคำถามเฉพาะข้อที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์กับคะแนนรวมสูง และคำนวณหาคุณภาพทั้งฉบับ หากค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อถือได้ (Coefficient alpha) อยู่ที่ .50 -.69 ถือว่าเชื่อถือได้พอสมควรหากได้มากกว่า .80 ขึ้นไป ถือว่ามาตรวัดมีความเชื่อถือได้มาก (สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์, 2556)ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้หาค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อถือได้อยู่ในระดับ .963

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูลในการวิจัย ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามลำดับดังต่อไปนี้

1. ผู้วิจัยขอหนังสือราชการจากคณะตำรวจศาสตร์ โรงเรียนนายร้อยตำรวจ ถึงอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี เพื่อขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม
2. ผู้วิจัยดำเนินการแจกแบบสอบถามด้วยตนเอง โดยดำเนินการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่ระบุในคำชี้แจงเกี่ยวกับกลุ่มตัวอย่าง แล้วผู้วิจัยรับแบบสอบถามคืนด้วยตนเอง
3. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาตรวจสอบความสมบูรณ์และนำไปวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่รวบรวมได้จากแบบสอบถามมาวิเคราะห์ดังนี้

1. วิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่างโดยคำนวณหาความถี่ (Frequency) และใช้ค่าร้อยละ (Percentage)
2. วิเคราะห์ระดับการบริหารจัดการความปลอดภัยในมหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี โดยใช้ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เป็นรายข้อ รายด้าน และรวมทุกด้าน
3. วิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบง่าย (Simple Regression Analysis) เพื่อศึกษาข้อมูลส่วนบุคคลที่ส่งผลต่อการบริหารจัดการความปลอดภัยในมหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

4. การวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของตัวแปร 2 กลุ่ม ใช้การทดสอบค่าที (T - test) และเปรียบเทียบรายคู่โดยใช้วิธีของ Schaffer และค่าเฉลี่ยของตัวแปรมากกว่า 2 กลุ่มขึ้นไปใช้ความแปรปรวนทางเดียว (One way ANOVA)

ผลการวิจัย

1. ระดับความคิดเห็นการบริหารจัดการความปลอดภัยในมหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี ปรากฏผลการวิจัยตามตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับการบริหารจัดการความปลอดภัยในมหาวิทยาลัยราชภัฏ สุราษฎร์ธานีโดยรวมและรายด้าน

(n = 390)

การบริหารจัดการความปลอดภัย ในมหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ระดับความ คิดเห็น	อันดับ
ด้านอาคารสถานที่	3.38	0.45	ปานกลาง	1
ด้านการจราจร	3.33	0.49	ปานกลาง	3
ด้านการบริการความปลอดภัย	3.38	0.46	ปานกลาง	2
ด้านอัคคีภัย	3.27	0.47	ปานกลาง	5
ด้านสิ่งแวดล้อม	3.30	0.47	ปานกลาง	4
เฉลี่ย	3.33	0.39	ปานกลาง	

จากตารางที่ 1 ความคิดเห็นของนักศึกษากลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับการบริหารจัดการความปลอดภัยในมหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานีโดยภาพรวมและรายด้านทุกด้าน เห็นว่ามีการดำเนินการอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.33$, S.D. = 0.39) หากพิจารณาค่าเฉลี่ยเป็นรายด้านพบว่า การดำเนินการบริหารจัดการความปลอดภัยด้านอาคารสถานที่ มีการดำเนินการมากที่สุด ($\bar{X} = 3.38$, S.D. = 0.45) รองลงมาคือ ด้านการบริการความปลอดภัย ($\bar{X} = 3.38$, S.D. = 0.46) ด้านการจราจร ($\bar{X} = 3.33$, S.D. = 0.49) ด้านสิ่งแวดล้อม ($\bar{X} = 3.30$, S.D. = 0.47) และด้านอัคคีภัย ($\bar{X} = 3.27$, S.D. = 0.47) ตามลำดับ

2. ข้อมูลส่วนบุคคลของนักศึกษาที่มีผลต่อการบริหารจัดการความปลอดภัยในมหาวิทยาลัยราชภัฏ สุราษฎร์ธานี ปรากฏผลการวิจัยตามตารางที่ 2

ตารางที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของนักศึกษาที่มีผลต่อการบริหารจัดการความปลอดภัยในมหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

ตัวแปร	a	B	t	Sig
เพศ (SEX)	2.620	0.210	2.830	0.005**
อายุ (AGE)	3.239	0.004	0.930	0.353
ระดับการศึกษา (EDU)	2.989	0.651	4.150	0.000**
ภาคการศึกษา (TERM)	3.259	0.134	1.231	0.219
การพักอาศัยระหว่างศึกษา (REST)	3.043	0.470	4.805	0.000**

** นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของนักศึกษา ซึ่งได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ภาคการศึกษา ที่พักอาศัยขณะเรียนที่มีผลต่อการบริหารจัดการความปลอดภัยในมหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี พบว่า ข้อมูลส่วนบุคคลของนักศึกษาที่มีผลต่อการบริหารจัดการความปลอดภัยในมหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01 ได้แก่ เพศ ระดับการศึกษา และที่พักอาศัยในขณะเรียน

3. ผลการเปรียบเทียบการบริหารจัดการความปลอดภัยจำแนกข้อมูลส่วนบุคคลตาม เพศ ระดับการศึกษา และภาคการศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี ปรากฏผลการวิจัยตามตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ผลการเปรียบเทียบการบริหารจัดการความปลอดภัยจำแนกตามข้อมูลส่วนบุคคลตามเพศ ระดับการศึกษา และภาคการศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

(n = 390)

การบริหารจัดการความปลอดภัย		n	$\bar{X}$	S.D.	t	Sig.
เพศ	ชาย	196	3.27	0.34	-2.978	0.034*
	หญิง	194	3.39	0.43		
ระดับการศึกษา	ปริญญาตรี	364	3.31	0.38	-4.150	0.474
	ปริญญาโท	26	3.64	0.38		
ภาคการศึกษา	ภาคปกติ	327	3.32	0.39	-1.231	0.953
	ภาคพิเศษ	63	3.39	0.37		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 3 ผลการเปรียบเทียบการบริหารจัดการความปลอดภัยในมหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานีจำแนกตามเพศ พบว่า นักศึกษาที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นในเรื่องการ

บริหารจัดการความปลอดภัยโดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($t = -2.978$, $Sig = 0.034$)

ผลการเปรียบเทียบการบริหารจัดการความปลอดภัยในมหาวิทยาลัย ราชภัฏสุราษฎร์ธานี จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า นักศึกษาที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเรื่องการบริหารจัดการความปลอดภัยทั้งในภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน ($t = -4.150$, $Sig = 0.474$)

และผลการเปรียบเทียบการบริหารจัดการความปลอดภัยในมหาวิทยาลัย ราชภัฏสุราษฎร์ธานี จำแนกตามภาคศึกษา พบว่า นักศึกษาที่เรียนภาคการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการความปลอดภัยโดยรวมไม่แตกต่างกัน ($t = -1.231$, $Sig = 0.953$)

4. ผลการเปรียบเทียบการบริหารจัดการความปลอดภัยจำแนกข้อมูลส่วนบุคคลตามอายุและการพักอาศัยระหว่างศึกษา ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี ปรากฏผลการวิจัยตามตารางที่ 4

ตารางที่ 4 ผลการเปรียบเทียบการบริหารจัดการความปลอดภัยจำแนกตามข้อมูลส่วนบุคคลตามอายุและการพักอาศัยระหว่างศึกษา ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

($n = 390$)

การบริหารจัดการความปลอดภัย	แหล่งของความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
อายุ	ระหว่างกลุ่ม	0.923	3	0.308	1.992	0.115
	ภายในกลุ่ม	59.606	386	0.154		
	รวม	60.529	389			
การพักอาศัยระหว่างศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	3.542	2	1.771	12.028	0.000**
	ภายในกลุ่ม	56.987	387	0.147		
	รวม	60.529	389			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4 ผลการเปรียบเทียบการบริหารจัดการความปลอดภัยในมหาวิทยาลัย ราชภัฏสุราษฎร์ธานี จำแนกตามกลุ่มอายุ พบว่า นักศึกษาที่มีกลุ่มอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการความปลอดภัยโดยรวมไม่แตกต่างกัน ($F = 1.992$, $Sig = 0.115$) และผลการเปรียบเทียบการบริหารจัดการความปลอดภัยในมหาวิทยาลัย ราชภัฏสุราษฎร์ธานี จำแนกตามระดับการพักอาศัยระหว่างศึกษา พบว่า นักศึกษาที่พักอาศัยระหว่างการศึกษต่างกัน มีความคิดเห็นเรื่องการบริหารจัดการความปลอดภัยโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ($F = 12.028$, $Sig = 0.000$)

อภิปรายผล

จากผลการวิจัย สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ระดับความคิดเห็นการบริหารจัดการความปลอดภัยในมหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานีโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง แสดงให้เห็นว่าการจัดการด้านความปลอดภัยมิได้จำกัดอยู่แค่ในการทำงานในโรงงาน สถานที่ก่อสร้าง หรือที่เสี่ยงต่อภัยอันตรายเท่านั้น หากแต่สถาบันการศึกษาก็มีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องมีการจัดการด้านความปลอดภัยด้วยเช่นกัน มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี จัดเป็นองค์กรการศึกษาระดับสูง โดยมีภารกิจหน้าที่ในการส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของนักศึกษาให้เป็นทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณค่าซึ่งนำไปสู่การพัฒนาประเทศชาติ ดังนั้นจึงจำเป็นอย่างยิ่ง ที่ต้องมีการจัดการด้านความปลอดภัย เพื่อดูแลและป้องกันอุบัติเหตุและอุบัติภัยอันจะเกิดขึ้น ศิริพรรณ เกตุแก้ว และปองสิน วิเศษศิริ พบว่าสถานศึกษาควรจัดบรรยากาศภายในห้องเรียนและสภาพแวดล้อมให้มีความปลอดภัย (ศิริพรรณ เกตุแก้ว และปองสิน วิเศษศิริ, 2557) และผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับ ระวีวรรณ หิรัญสุนทร ศึกษาเรื่องทัศนคติของนิสิตต่อการจัดการด้านความปลอดภัยในมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ผลการวิจัยพบว่า นิสิตมีทัศนคติต่อการจัดการด้านความปลอดภัยในมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒโดยรวมว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง (ระวีวรรณ หิรัญสุนทร, 2555)

2. ข้อมูลส่วนบุคคลของนักศึกษา ได้แก่ เพศ ระดับการศึกษา และการพักอาศัยระหว่างศึกษา มีผลต่อการบริหารจัดการความปลอดภัยในมหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 แสดงให้เห็นว่านอกจากการเข้ามาศึกษาหาความรู้แล้ว นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏ สุราษฎร์ธานียังต้องการความปลอดภัยในขณะที่เข้ามาศึกษาด้วย ทั้งนี้มหาวิทยาลัยจึงควรเน้นที่ความปลอดภัยของอาคารสถานที่ การจราจร และการให้บริการความปลอดภัยภายในมหาวิทยาลัยซึ่งการจัดให้สภาพแวดล้อมมีความปลอดภัยจะเอื้อประโยชน์ต่อการเกิดการเรียนรู้ด้านวิชาการ ด้านการดำรงชีวิต และด้านการทำงานแก่นักศึกษาของสถาบันโดยเฉพาะเพศหญิง ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับ ระวีวรรณ หิรัญสุนทร ได้สรุปวิธีการจัดการความปลอดภัยของมหาวิทยาลัย โลโยลา (Loyola University) ไว้ว่าเป็นมหาวิทยาลัยขนาดใหญ่ ที่ตั้งอยู่ในมลรัฐลุยเซียนา เมืองนิวออร์ลีนส์ มีการจัดการด้านความปลอดภัยให้แก่นักศึกษา คณาจารย์ พนักงาน และผู้มาเยี่ยมเยือน โดยมีการดูแลความปลอดภัยตลอด 24 ชั่วโมง จากเจ้าหน้าที่ตำรวจที่ประจำอยู่ที่หน่วยงานด้านความปลอดภัยในมหาวิทยาลัย ซึ่งขอข่ายการดำเนินงานจะเน้นดูแลความปลอดภัยในด้านสภาพแวดล้อมภายในอาคาร ด้านการสัญจรและการให้บริการยานพาหนะสาธารณะ (ระวีวรรณ หิรัญสุนทร, 2555) สอดคล้องกับ พชรินทร์ เนตรใส ศึกษาเรื่องการศึกษาการจัดการสิ่งแวดล้อมในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน อำเภอเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี ผลการวิจัยพบว่าผลการ

เปรียบเทียบจำแนกตามวุฒิการศึกษาต่างกันมีความคิดเห็นต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานโดยภาพรวมและรายด้านทุกด้านมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (พัชรินทร์ เนตรไสว, 2557) และสอดคล้องกับ ระวีวรรณ หิรัญสุนทร ศึกษาเรื่องทัศนคติของนิสิตต่อการจัดดำเนินการด้านความปลอดภัยในมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ผลการวิจัยพบว่า นิสิตที่มีเพศ และที่พักอาศัยต่างกันมีทัศนคติต่อการจัดดำเนินการด้านความปลอดภัยในมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยรวมและเป็นรายด้านแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ระวีวรรณ หิรัญสุนทร, 2555)

3. ผลการเปรียบเทียบการบริหารจัดการความปลอดภัยจำแนกตามข้อมูลส่วนบุคคลของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี ได้แก่ เพศ และการพักอาศัยระหว่างการศึกษาที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นในการบริหารจัดการความปลอดภัยโดยรวมแตกต่างกัน แสดงให้เห็นว่านักศึกษาทุกเพศต่างต้องการให้มหาวิทยาลัยบริหารจัดการความปลอดภัยด้านอาคารสถานที่ ด้านการจราจร ด้านการบริการความปลอดภัย ด้านอัคคีภัย และด้านสิ่งแวดล้อมให้เป็นอย่างดี อีกทั้งนักศึกษาที่พักในมหาวิทยาลัยซึ่งเป็นบุคคลที่ต้องใช้ชีวิตอยู่ในมหาวิทยาลัยมากกว่านักศึกษาที่พักอาศัยใกล้มหาวิทยาลัยและพักอาศัยที่บ้านพักส่วนตัว ดังนั้นจึงส่งผลให้มีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการความปลอดภัยในมหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี ซึ่งสอดคล้องกับนโยบายของ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่ได้จัดทำแผนการรักษาความปลอดภัยในสถาบันการศึกษาขึ้น โดยแผนการรักษาความปลอดภัยในสถาบันการศึกษา จะเน้นการมีส่วนร่วมระหว่างผู้เรียน คณาจารย์ ผู้ปกครอง ชุมชน และเครือข่าย โดยร่วมกันวางแผนป้องกัน แก้ไข ควบคุม กำกับ ติดตาม และรายงานโดยมีองค์ประกอบที่ควรพิจารณา คือ สารสำคัญของแผนการรักษาความปลอดภัยในสถาบันการศึกษา และรูปแบบของแผนการรักษาความปลอดภัย (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2556) สอดคล้องกับงานวิจัยของ พัทธินันท์ เนตรไสว ศึกษาเรื่องการศึกษาการจัดการสิ่งแวดล้อมในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน อำเภอเกาะสมุย จังหวัด สุราษฎร์ธานี ผลการวิจัยพบว่า ผลการเปรียบเทียบจำแนกตามเพศ และที่พักอาศัยต่างกันพบว่า มีความคิดเห็นต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานโดยภาพรวมและรายด้านทุกด้านมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (พัชรินทร์ เนตรไสว, 2557)

สรุป/ข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องนี้ สรุปได้ว่า 1) ระดับความคิดเห็นการบริหารจัดการความปลอดภัยในมหาวิทยาลัย ราชภัฏสุราษฎร์ธานี โดยรวมและรายด้านทุกด้านมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยเป็นรายข้อจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ ด้านอาคารสถานที่ รองลงมา คือ ด้านการบริการความปลอดภัย ด้านการจราจร ด้านสิ่งแวดล้อม และด้านอัคคีภัย

ตามลำดับ 2) ข้อมูลส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ ระดับการศึกษา และการพักอาศัยระหว่างศึกษา มีผลต่อการบริหารจัดการความปลอดภัยในมหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 3) ผลการเปรียบเทียบการบริหารจัดการความปลอดภัยจำแนกตามข้อมูลส่วนบุคคล นักศึกษาที่มีเพศต่างกัน มีผลต่อการบริหารจัดการความปลอดภัยโดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และนักศึกษาที่มีการพักอาศัยระหว่างการศึกษต่างกัน มีผลต่อการบริหารจัดการความปลอดภัยโดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ส่วนนักศึกษาที่มีอายุ ระดับการศึกษา และภาคการศึกษาต่างกัน มีผลต่อการบริหารจัดการความปลอดภัย โดยรวมไม่แตกต่างกัน ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้ 1) ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย ด้านอาคารสถานที่ ควรมีการตรวจสอบระบบไฟฟ้า สายไฟฟ้าสวิตช์ไฟ และปลั๊กไฟภายในอาคารเรียน เพื่อให้พร้อมใช้งานและลดโอกาสในการเกิดภัยอันตรายจากไฟฟ้าหรือเกิดอัคคีภัย ด้านการจราจร ควรมีการสำรวจและปรับปรุงเส้นทางจราจรในมหาวิทยาลัยไม่ให้มีหลุม บ่อ การเปิดฝาท่อระบายน้ำทิ้งไว้บนเส้นทาง เพื่อป้องกันอุบัติเหตุที่อาจจะเกิดขึ้นกับนักศึกษาและช่วยสร้างความปลอดภัยให้แก่ชีวิตและทรัพย์สินของนักศึกษาที่อาจจะเกิดขึ้นได้ ด้านการบริการความปลอดภัย ควรมีการแจ้งให้นักศึกษาได้รับทราบข้อมูลข่าวสารด้านสุขภาพอนามัยและสิทธิประโยชน์ทางการแพทย์จากมหาวิทยาลัย เพื่อให้นักศึกษาสามารถเข้าถึงสิทธิประโยชน์ที่ตนเองควรจะได้รับอย่างทั่วถึงด้านอัคคีภัยควรมีการสำรวจแหล่งน้ำที่ใช้ในการดับเพลิงและแหล่งน้ำสำรองที่ใช้ในการดับเพลิงเมื่อเกิดเหตุอัคคีภัย เพื่อนำมาวางแผนขั้นตอนการช่วยเหลือเมื่อเกิดเหตุอัคคีภัยขึ้นได้อย่างทันท่วงที และด้านสิ่งแวดล้อมควรมีการจัดระบบน้ำดื่ม น้ำใช้ ฝักระวังคุณภาพน้ำดื่มไม่ให้มีการปนเปื้อนแบคทีเรียในมหาวิทยาลัย เพื่อให้นักศึกษาได้น้ำดื่มที่สะอาด ปลอดภัยต่อสุขภาพ ถูกสุขลักษณะตามหลักสุขาภิบาลไว้บริโภค 2) ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไปควรศึกษาเพิ่มเติมในตัวแปรอื่น ๆ นอกจากข้อมูลส่วนบุคคล เพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาการบริหารจัดการความปลอดภัยในมหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานีให้ดียิ่งขึ้น และควรมีการศึกษาความคิดเห็นจากกลุ่มตัวอย่างอื่น ๆ ให้ครบถ้วน เช่น ผู้บริหาร บุคลากร และประชาชนรอบมหาวิทยาลัย ราชภัฏสุราษฎร์ธานี เพื่อนำมาเป็นข้อมูลและแนวทางในการพัฒนาการบริหารจัดการความปลอดภัยในมหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานีให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นต่อไป

เอกสารอ้างอิง

พัชรินทร์ เนตรใสว. (2557). การศึกษาการจัดการสิ่งแวดล้อมในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน อำเภอเกาะสมุย จังหวัด สุราษฎร์ธานี. ใน วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี.

- มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี. (2561 (ก)). กองพัฒนานักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี จับมือภาครัฐสร้าง Campus Safety Zone เน้นความปลอดภัยนักศึกษา มรส. เรียกใช้เมื่อ 10 สิงหาคม 2564 จาก <http://stu.sru.ac.th/2018/03/27/student-development-division-surat-thani-rajabhat-university-join-the-government-to-create-campus-safety-zone/>
- _____. (2561 (ข)). ปรัชญา/วิสัยทัศน์/พันธกิจ. เรียกใช้เมื่อ 10 สิงหาคม 2564 จาก <http://www.sru.ac.th/university-info/philosophy-vision-missions.html>
- _____. (2562). สรุปรายชื่อนักศึกษาปีการศึกษา 1/2561. เรียกใช้เมื่อ 10 สิงหาคม 2564 จาก <http://regis.sru.ac.th>
- ระวีวรรณ หิรัญสุนทร. (2555). ทศนะของนิสิตต่อการจัดการดำเนินการด้านความปลอดภัยในมหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ. ใน วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการอุดมศึกษา. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ศิริพรรณ เกตุแก้ว และปองสิน วิเศษศิริ. (2557). การดำเนินการรักษาความปลอดภัยตามมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหาทางสังคมของโรงเรียนประถมศึกษา. วารสารทางอิเล็กทรอนิกส์ทางการศึกษา, 9(3), 170-180.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2556). คู่มือข้อปฏิบัติและมาตรการในการรักษาความปลอดภัยในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ. กรุงเทพมหานคร: กระทรวงศึกษาธิการ.
- สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์. (2556). การใช้สถิติในงานวิจัยอย่างถูกต้องและได้มาตรฐานสากล. (พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพมหานคร: สามลดา.
- สุชีรา ใจห้วง และจันทร์ศม ภูดิอริวัฒน์. (2561). การศึกษาการจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1. วารสารบริหารการศึกษา มคอช, 15(28), 50-61.
- Yamane, T. (1973). Statistics: An Introductory Analysis. (3rd ed). New York: Harper and Row.